

Tussen Pot & Pint

bij de bron, de paarden, was. Een anekdote over mijn eerste keer is wel de volgende ... De eerste dag van het kamp was er nog geen enkel paard gearriveerd, de tweede en derde dag idem dito. Ik moest de deelnemers dus maar zien bezig te houden met mijn 2 eigen paarden gedurende een paar springlessen en wat voltigeoefeningen (n.v.d.r. Met voltige wordt turnen op een bewegend paard bedoeld (je heb ook voltige als turnonderdeel, waarbij op het turntoestel 'paard' wordt geturnd). Terwijl het paard voltes (rondjes aan een lange lijn in stap, draf of in galop) loopt, moet een voltigeur in een vloeiende beweging op het paard kunnen springen en turnoefeningen doen.). De week nadien konden we gelukkig toch een ganse week over voldoende paarden beschikken.

Het paardenprobleem zou ons nadien alleszins niet meer overkomen. Roger ging op zoek naar een professionele leverancier en tijdens de daaropvolgende zomer konden we gegarandeerd tijdens de 4 periodes over voldoende en goede paarden beschikken. Maar op de keper beschouwd, was het die eerste keren toch vaak erbarmelijk gesteld met het materiaal waarmee we ons moesten behelpen. Mijn eerste volledige zomer in Leignon was er dan ook eentje van heel wat evaluatie en evolutie. Ik herinner me bijvoorbeeld hoe we erin slaagden de grote poort open te laten stellen en de mesthoop te verhuizen van de huidige waterbak (waar hij totnogtoe altijd gestort werd) naar de koer achter die poort. De waterbak kon dus voor het eerst echt als paardenbad gaan dienen.

Je sprak eerder al dat er in jouw beginjaren nog helemaal geen sprake was van Grooms en Ritmeesters, maar hoe zijn die dan in Leignon geïntroduceerd geworden?

In de beginjaren spreken we over groepjes van een 35-tal deelnemers en een 4-tal te verzorgen paarden. In de zomer werden er slechts 4 periodes ingericht van telkens 15 dagen elk. Ik kon het verzorgen van de paarden en het lesgeven in het begin dus best allemaal nog alleen de baas. Langzamerhand breidden de kampen zich echter uit. De groepen werden gemengd, er werd niet meer in tenten geslapen, er kwamen 6 periodes van 11 dagen, ... Meer deelnemers betekende dus ook meer te verzorgen dieren en meer te geven lessen. Er moesten hiervoor dus tal van extra 'stalknechten' worden ingeschakeld. Doordat deze personen zeker in het begin weer voornamelijk van buitenaf kwamen, moesten zij natuurlijk ingewijd worden in de didactiek die wij voor ogen hadden. We stelden daarvoor een eerste instructieboekje samen.

Omdat van een 'stalknecht' uiteindelijk meer verwacht werd dan enkel het kuisen van de stallen, werd geopteerd voor een naamswijziging.

Voortaan zouden we hen 'Groom' heten, wat het Engelse woord voor 'paardenverzorger' is. Een Groom kuist de stallen, maar verzorgt ook een paard dat ziek is, geeft een paard eten en helpt ruiters bij het zadelen van hun paard. De term 'Ritmeester' moet nog later geïntroduceerd zijn, maar daar ben ik me eigenlijk niet bewust van geweest.

Welke eigenschappen moet voor jou een goede Groom eigenlijk bezitten?

Ik weet nu niet meer precies wanneer we zijn begonnen met het inrichten van de eigen Groomcursus. Die cursussen kwamen er wel zeker door de ervaring dat externe mensen die gevraagd werden om mee te gaan niet altijd in de gepaste sfeer aan zo een kamp begonnen.

Eén van de zaken die van in het begin door de cursus naar voren kwamen, was dat het niet noodzakelijk de beste ruiters was die ook de beste groom werd. We maakten er dan ook een statement van om enkel de beste pedagogisch onderlegde lesgevers als Groom te selecteren. Nog een voorname eigenschap van een goed Groom is wel dat die begaan is met de paardenverzorging, zodat er niet te pas en te onpas een veearts moet geroepen worden. Als je al bepaalde signalen kan herkennen en op tijd iets kan doen, presteert een paard ook veel beter.

We kunnen gerust zeggen dat jij Leignon mee groot hebt gemaakt. Maar waarom ben je destijds dan toch met de coördinatie van de rijactiviteiten in Leignon gestopt?

Zoals eerder gezegd, is het zo dat ik in 1997 mijn enige erge val maakte. Hierdoor moest ik mijn ruitercarrière noodgedwongen staken en heb ik ook mijn activiteiten in Leignon moeten afbouwen. In 2000 ben ik ermee gestopt.

Heden probeer ik wel nog op regelmatige basis in Leignon of op de jaarlijkse cursus langs te gaan. Zo zal ik deze zomer opnieuw een paar lessen geven aan de deelnemers van het Ruiterbrevetenkamp. Ik combineer dit dan met het jureren van een wedstrijd in een Ciney.

Ik ben ook altijd blijven rijden. Niet zo lang geleden heb ik nog een nieuwe pony gekocht omdat de kleinkinderen aan gewenning zouden kunnen doen.

Wat is voor jou dan misschien wel één van de mooiste herinneringen uit jouw actieve Leignon-carrière?

Fwoeh! Het zijn er zoveel ... Voor één van de AEP-jubilea voerden we bijvoorbeeld een ganse paardenshow op en kwam Prins Filip zelfs langs. Als ik nu op die hele periode terugkijk, dan is dat vooral met nostalgie, maar dat zal wel aan de ouderdom gelegen zijn zeker? Maar eigenlijk was gewoon ieder kamp anders en beleefden we tijdens ieder kamp ongelooflijk veel plezier. Ik denk hierbij bijvoorbeeld ook aan het "kelderke" ...

Daar leerde het technisch en het pedagogisch kader eigenlijk elkaar pas goed kennen. Als ik terugdenk aan alle ontluikende liefdes in het "kelderke" ... Tsjongejonge ☺.

Niettegenstaande ik op zo een hoog niveau aan competitie gedaan heb, kwam ik ook vooral naar Leignon omdat daar helemaal geen competitieve sfeer heerste. Het was gewoon een totaalsfeer.

Zijn er dan ook mindere momenten die je gekend hebt?

Ik heb vroeger nog een tijdje rijles gegeven in Aalst. Eén van mijn deelnemers was elke keer ruimschoots op tijd aanwezig. Niet omdat hij zo graag en goed reed, wel omdat hij zo graag de dieren verzorgde. Na de lessenreeks nodigden we de jongen ook een paar keer bij ons thuis uit omdat het klikte tussen hem en mijn zoon. Dat die jongen toen al zo met de verzorging van de paarden begaan was, moet wel een voorbode van zijn roeping geweest zijn, want hij is dierenarts geworden. Ik had hem eens meegevraagd om ons met de huifkar op logistiek gebied bij te staan tijdens een wandelingskamp (n.v.d.r. een 3-tal jaren geleden startten we in Leignon met het kamp 'Wandelingen te Paard', toch werden een 15-tal jaren geleden ook al zulke kampen ingericht.). Terwijl ik dagelijks de uitgestippelde route met de deelnemers aflegde, stapte hij de kortste rit richting eindmeet met de huifkar, getrokken door een boerenpaard. Jammer genoeg werd het paard ziek en stierf het uiteindelijk ook. De jongen in kwestie heeft dat paard toen op aanraden van de leverancier nog zelf de keel moeten oversnijden. Als het bloed in het kadaver zou stollen, zou het vlees anders niet meer goed geweest zijn. Ik kan je zeggen dat dit best een tragisch moment was!

Vandaag ben je een bekend en veelgevraagd jurylid voor internationale wedstrijden. Je hebt dus alle kanten van de paardensport wel van dichtbij gezien. Stel dat ik vandaag mijn naam toch alle eer wil aandoen en me een paard wil kopen, kan jij me zeggen welk paard ik zeker moet kiezen?

Tja, iemand zijn droompaard is natuurlijk niet noodzakelijk het mooiste of het beste paard. Een bepaald paard moet je kopen afhankelijk van waarvoor het moet dienen. Soms kan bijvoorbeeld een trekpaard gewoon een mooi en goed paard zijn. Je moet ook de goodwill van de paarden leren appreciëren. Stel dat een doodbrave pony jou leert rijden, dan is dat een perfect paard.

Michel, met deze filosofische woorden ronden we dit gesprek graag af. Bedankt voor de toffe babbel en tot ergens op de 'Week van het Paard', één of andere ruiterbijeenkomst of (inter)nationale wedstrijd of gewoon tot in Leignon!

